

PERŽVALGA.

— „Tėvynės Sargas” num. 4 ir 5 pranesza apie nubaudimą Vaineikių kaimo Gadliauskių su Viskontu, kuriuodu pasiraszė ant skundo, kurį paraszė Ryma su Ruzgaila, skundziančio Darbėnų zakristijoną spravninkui už pardavojimą lietuviszkų knygu. Viskontas jodams nuvirto nuo arklio ir nutruko sprandą, ir dabar kaip gedėdamasis savo darbų vaikszečioja kreivai galvą nuleidęs. Godliauskių padvėse 5 karvės ir didelis parszas, policija nei uodų nedavus nulupti liepė gyvuolius į žemę užkasti.

— „Tėv. Sargas” paduoda visą istoriją Ukmergės atsitikimų, kur klebonas Adolpas Raczkauckas apskundęs 14 mokintnių policijai, kad tiejie skaito socializiskus (lietuviszkus) rasztus ir abudu kamedorius kunigus. Policija pas visus darė krata, ir pas mokintinius Usonį ir Miszkinį atradusi „Tėv. Sargą” iszvarė isz mokyklos be tiesos įstoti kitur. Tasai kun. Raczkauckas nedavė iszriszimo tiems lietuviams, kurie bažnyčioje lietuviszškai giedojo!

— „Tėv. Sargas” paduoda nemalonus žinias apie lietuvių Mogiliavo vyskupijoi. Nukakus ten mūsų broliams, isz pradzių jie užsilaike vien saviszkai; vienok ilgainiu apsipazinę su kaimynais, pradėję apsvesti su baltgudėms ar lenkėms ir tokiu budu jau dings-ta dėl lietuviszkos tautos. Kad butu geri lietuviai kunigai, galėtu tą nelaimę praszalinti.

— Isz Panevėžio į Szventėnus tapo atvertas naujas gelzkelis ir eina per Taruszkus, Raguvėlę, Surdegį, Traszkunus, Anykszečius, Trambotiszki, Utėną, Kukutiszkę, Silgudiszkę, Kiaunelį ir Kaltinėnus. To kraszto gyventojai turės didelę isz tojo gelzkelio naudą.

— „Lietuva” pranesza, kad

kun. Saurusaitis New Britain, Conn. per pamokslą barė žmones prigulinczius prie „szėtoniszkių” draugyszečių. Kodėl kun. Saurusaitis nepasakė, kokios tos szėtoniszkos draugystės?

— Praėjusiam num. praneszėme, kad Pittstono katalikų kliubas iszkriko, kada reikėjo dėti pinigai ant apskundimo „Vienybės”. Neteisybė! Turbut koks geras katalikas bus paskolines, nes Anthony Marcavage 23 d. Berzelio jau apskundė „Vienybę” už „false scandalous and molicious libel”.

— Philadelphios lietuviai 10 Berzelio likosi be dievmaldystos, nes kunigas užmiršo parvažiuoti.

— Philadelphios lietuvių Neprigulmingas Kliubas iszrinko komitetą, A. A. Joci ir dar du kitus, provotis su policija už neteisingą suaresztavojimą viso Kliubo laike baliuko. Jocis su policijos virszininku jau susikirto ir praszosi Kliubo, kad už jį užstotų, tai skųsiąs virszininką už nemandagų pasielgimą. — Neprigulintiejie į kliubą teipgi rodavojasi kaip galėtu atgauti savo „deszintines”, kurias užmokėjo policijai.

— Philadelphijoi į vieną lietuviszką siuvėjų darbavietę žydelis atneszė parduoti medegos kelinėms. Dalis tos medegos bematant dingo, o žydeliui jos bejieszkant, nabagas tapė iszmestas laukan. Žydelis atšivedė policjantą ir norėjo susijieszkoti savo medegą. Mandagiai pasielgdamas pasidėjo skrybelę ant stalo, kuri, esant ir policijantui, teipgi dingo ir žydelis turėjo namon eiti be skrybelės. Žydelis vienok pakelė prova, bet už medegą praloszė o už skrybelę eis net į augsztesnį sudą. Nužiurėtasis skrybelės vagis turėjo \$300 kaucijos pastatyti.

Aukos paminklui Dr. V. Kudirkos.

Jonas Didvalis	
Wilkes-Barre, Pa.	-25
Jurgis Kazakevicius,	
Pittston, Pa.	-25
Aleks. Tamosziunas,	
Plymouth, Pa.	-25
V. Dzedolikas, „	-25
F. A. Mikolainis	
Thorp, Wis.	-25
Buvo	\$5,00
Labu	\$6,25

„Vienybės” redakcija priima ir tolesnes aukas.

Aukos parodai

Isz Wilmerding, Pa.	
V. Bilinskas	-50
M. Naginiavicia	-15
J. Aliukevicia	-10
M. Maciuliavicia	-10
B. Maciuliavicia	-10
Marijona Maciuliaviciene	-10
A. Maciuliavicia	-15

„Lietuvos” redakcijos surinktos aukos, kurias prisiuntė A. Olszevskis 23,00
Pagal 21 num. „Vienybės”
Buvo \$1144,75
Labu \$1168,95

I s z m o k e j i m a i .

Už nusiuntimą knygu į Paryžių skryn. Vasar. 8d.	12,20
Už pacztą knygu ir laikraszečių į Paryžių Geguzio 4 d.	1,15
Už prisiuntimą knygu isz Cleveland, Ohio 31 d. Geguzio	2,05
Berzelio 25 d. už nupirkimą knygu su vokiszkoms raidėms	12,15
Už nusiuntimą siuntinio su knygomis į Paryžių Berzelio 19 d.	4,75
Sekretoriui už markes	2,72
Izmokėta	\$35,02

Sulyginimas:
Surinkta 1168,95
Izmokėta 35,02
Lieka kasoje 1133,93
J. J. Pauksztis.

Aukos kankintiniams

Isz Wilmerding, Pa.	
V. Bilinskas	-50
M. Naginiavicia	-10
J. Aliukiavicia	-15
M. Maciuliavicia	-15
B. Maciuliavicia	-15
A. Maciuliavicia	-10
Labu	\$1,15

Pagal „Vienybės” 24 num. buvo aukų surinkta \$27,00, kuriuos iszsiuntėme Kankintinių Komiteto kasieriui, p. A. Olszevskiui.

Redakcija.

Parodos reikalai.

Lietuviszkas skyrius

ant visasvietinės parodos Paryžiuje 1900 m. (Tęsimas.)

Visi lietuviszki iszdirbimai, neminint tų ką yra grincioje yra sudėti vitrinose (szėpose) ir užkabinėti ant sienų. Vitrinų, kuriose yra sudėti lietuviszki iszdirbimai, yra szesziuos: keturios isz jų paplokszečios, žemos, turincziuos 1½ metro ilgio ir apie ½ metro pločio yra sustatytos viduryje, szale tako; isz kitų dviejų viena didelė stovi netoli durų, o kita szale grincziuos isz deszines pusės.

Visus lietuviszkus iszdirbimus galima padalinti į 3 dalis: a) darbai dailos, ką turi mažesnę praktiszką vertybę, b) iszdirbimai naminės industrijos ir c) iszdirbimai ukinitkystės.

a) Dailos darbai yra sudėti auksztoje grazioje vitrinoje ką stovi szale grincziuos. Pirmiausiai puola į akis 2 graziai iszpjaustytos lazdos—darbas vieno 16 metų vaikino isz Suvalkų gub. Aukszečiaus matyt puikus darbai Siruczio (isz Suv. gub.) — trumpas sidabrinis lenciugelis su autoriaus pravarde viduryje, ilgas sidabrinis lenciugelis su brangiais akmenimis apkaiszytas ir auksinis ziedas graziai iszrezy-

yra paskirta jau iszvartyti 1400 gelzkelio tarnų, Niderlandijos kompanijos, su jų šeimynomis iš Pietinės Aprikos.

Vakarinėje Aprikoje maisztai tarp murinų platinasi vis tolyn. Anglija mislyja su jais visai nekariauti kol praeis lytų laikas. Gruodžio mėnesyje tiktai galėsenti siųsti tenai kariauną. Siųstu ir tuojaus, bet jos neturi. Vos isztenka pietinėje Aprikoje, tai vėl reik antra tiek į Kinus ir Indijas, o ner isz kur paimti.

Paryžiuje susitvėrė komitetas, kuris rūpinasi apie užlankymą nepriegulmystės Oranijos ir Transvaalijos respublikų. 40 senatorių ir pasiuntinių bei 8 buvusieji ministrai pasirasė ant atsizaukimo, kuriuomi kviečia kitose vieszpatystėse, ir pacioje Anglijai, simpatizuojančius burams, prie jų prisidėti ir įvykdinti sandorą. Ar toks komitetas ir simpatizuojanti burams įstengs įvesti sandorą be kanuolių, abejojama. Vieszpatystės buras dabar visai užmirs, kadan gi jų galvos yra užimtos su maisztais Kinuose.

Rytinė Azija. Kinuose maisztai apima vis platesnius rubežius. Jau 14 dienų kaip jokia vieszpatystė negauna žinių nuo savo pasiuntinių isz Pekino. Prisibijoma, kad jie kartu su savo szalių krikszczionimis nebutu nužudyti. Kinų pasiuntiniai Washingtone ir Berlyne pranesė, kad Amerikos ir Vokietijos pasiuntiniai yra nenužudyti, kaip jiems yra pranesę vice-karalius isz Nanking. Ciesorienė esanti dalyva maisztuose ir turinti didelę įtekme ant gyventojų; ji paliepusi visus svetimszalius isz savo zemės iszguiti, tiems nesikraustant užmuszti.

Susivienijusių vieszpatystės kariauna tarėjo jau keletą smarkių muszių netik su maisztininkais bet ir Kinų kariauna. 10,000 kareivių tapė pasiūsta

į Pekiną iszliuosuoti savo pasiuntinius ir žmones, vienok dar jiems yra toli iki Pekino. Pas Tentsin juos apsupo 20,000 kiniezių ir 300 užmuszė privertė trauktisi atgal. Tame muszyje žurė 4000 kiniezių. Valdžios siunczia 6000 kariaunos daugiau ir kad paimti miestą Tentsin. Tai gi tenai turės buti didelis muszis, nes kinieziai gins isz paskutinos artinimasi svetimziamių kariaunos prie szvento miesto. Kinieziai yra gerai apsiginklavę, kanuoles turi lygias su europizka kariauna ir daugiau yra ginkluoti su Mauser szaudyklėmis bei iszmokinti nuo vokiszkių bei maskoliszkų apicierų. Dabar vieszpatystės be 100,000 kariaunos negal nei pradėti karės, nes po užėmimui tvirtynės Taku ir muszio pas Tentsin maisztai sukilo visose pietinėse provincijose ir maisztininkų skaitlius siekias milijonus. Misijonieriai ir krikszczionys, kurie nespėjo pabėgti, yra nužudomi ir sugriaunamos visos baznyczios ir misijų vietos. Jeigu dar kartą pasiseks kinieziams sumuszti Europos kariauną, tai sukils visa zemė ir isz 450 milijonų gyventojų, už ginklo stversis menkiausiai 30 milijonų kiniezių, kurių pergalejimui, reikės visos Europos kariaunos.

Kiniezių armija aplinkui Pekiną susideda isz 360,000 kareivių su 388 kanuolėmis.

Tulas kinietis isz Pekino į Shanghai atvykęs pasakoja, kad Pekine, iszėmus Anglijos, Austrijos ir Belgijos, tapė iszgriauti visų pasiuntinių namai. Vieszpatystės kiek iszgalėdamos siunczia kuomi daugiausiai kariaunos ir nors veikia isz vien pries kiniezius, tacziaus sznairai žiuri ant kaimyno.

Maskolija. Užrubežinių reikalų ministeris, grovas Muravjov bepusrycziaudamas, 20 d. Berzelio, numirė. Muravjevas

buvo didelis politikierius ir Maskolijai labai nesmagu dabar, kada reikia daug galvų ir gudrių, kitų apgavimui.

Bulgarija. Burų maisztai dėl rinkimo mokeszių platinasi vis labiaus. Varnos distrikte susimuszime su kariauna tapo užmuszta 90 žmonių o net 372 suzeista. Kariszkas apgulimas tapė apszauktas net 6 distriktuose. Valdžia laikraszcziams užgynė apie tai garsinti.

Dalis darbu.

Pittston, Pa. Butler kasyklų straikieriai italai norėjo sulaikyti tulus darbininkus nuo darbo, kur susimuszė. Kompanijos pastatyti sargai su szaudyklėmis szovė į straikierius ir du suzeidė. Kompanija kasyklų Fernwood iszėmė varentus ant 23 straikierių.

— 100 merginų sustraikavo Sterling Silk Mill pabrūke, reikalaujamos pakėlimo algos.

Stockton, Pa. Kasyklos prigulinczios Lindermann & Skeer, nedirbusios tula laiką, vėl pradėjo dirbti.

Springfield, Mass. Czionai sustraikavo 37 maszinistai gelzkelio linijos Albany & Boston reikalaujanti pakėlimo 10 ct. algų ant dienos.

Williamantic, Conn. Popieros pabrūkas firmos Wright, Chase & Wright Co. sudegė ir dardininkai neteko darbo.

Chicago, Ill. Trys skyriai geležies liejinyczios „Illinois Steel Co.“ pietinėje dalyje miesto, kuriuos uždarė 3 Berzelio ir 3000 darbininkų atstatė, vėl pradėjo dirbti ir 1200 darbininkų gavo darbą.

— Firma National Stove Co. nupirko 268 akrus zemės, kur statys didelius naujus pabrūkus, kur gaus darbą į 4000 darbininkų.

Springvalley, Ill. Kalnakasių straikas tšentysis

nuo dviejų mėnesių jau pasi- baigė. Kompanija iszpildė straikierių reikalavimus.

Jonesville, Wis. Czionai sudegė vežimų pabrūkas ir iszkados pasidarė ant \$30,000. Pabrūkas busęs tuoj atstatytas.

Racine, Wis. Straikierių namų statytojų komitetas siuntė kontraktieriams sanlygas užbaigimo straiiko.

McKeesport, Pa. Pabrūkas National Tube Works vėl pradėjo dirbti ir 600 darbininkų gavo darbą. Taip gi pradėjo dirbti ir Boston Iron bei Steel Works.

St. Louis, Mo. Straikas strytkarių darbininkų tęsėsi tolyn su kraujo praliejimais.

Birmingham, Ala. Vietiniame distrikte visi kalnakasiai rengiasi prie straiiko, reikalaujanti pakėlimo algų. Jeigu kompanijos neiszpildys jų reikalavimų, nuo 1 Liepos sustraikuos 10,000 kalnakasių.

Shamokin, Pa. Philadelphia & Reading Coal Co. pastatė czion naują brėkerį Lokust Gap, kuriam pradėjus dirbti, gaus 1800 darbininkų darbą.

Rochford, Ill. Po kelių sanvaiczių nedirbimo Glucose Sugar Refining Co. vėl pradėjo dirbti ir 250 darbininkų gavo darbą.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Wilmerding, Pa. Czionais prisiuncziu \$1,15 ct. paszalpai kankintinių ir \$1,20 ant musų lietuviszkos parodos Paryžiuje, kuriuos surinkau nuo geros valios tautiecių. Aukų butų galima surinkti daug daugiau, jeigu butų tokių garbės vyrų, kurie atsakancziai iszaiszkintų reikalus parodos ir kankintinių, kurie platindami apszvietą tarp savo brolių pateko į nagus sziaurės meszkinos ir tapo isztrempti į Viatka

kur negal nei ant kasnio duonos užsipelnyti. Mes-gi matydami ir zinodami už ką mūsų broliai tapo isztrempti isz tėvynės neapleiskime jų bent suszelpdami centu, o tuomi palengvinsime jų kentėjimus ir pasirodysime tautieciais, neapleidžianciais savo brolius, kencziancius už tėvynę.

Pr. D.

So. Chicago, Ill. Parvykus mą į pietinę miesto dalį pradėjau žvalgytis ar neatrasiu kur tautiečių burelį. Tiesa atradau lietuvių, bet ko lukėjau, tai ne. Teko nueiti į vieną grinczią kur radau daug vyrų ir pradėjau klausinėti jų apie yvairius tautiszkus ir darbininkiszkus reikalus, apie ką jie jokios nuovokos neturėjo. Vienas skaitė „Kataliką“, tojo užklausa kad paaiskintu bent apie ką. Atsakė, kad nieko nežinaš, o skaitas tik dėlto, kad dovanai prisiunczia. Bet mieli broliai ką ir apie ką patirsi skaitydams tokius laikraszczius? Darbai apaszta-ly mums yra jau zinomi isz „gyvenimų szventųjų“, o pasigyrimas popieziui, kad lietuviai „myli karsztai savo vyskupus ir kunigus ir dėl Dievo garbės didei yra duosnus“ teipgi mums yra szaltas, nes mes isz to neturime jokios naudos. Kiteip butų, jeigu kunigų laikraszcziai ragintų žmones prie mokslo, vienybės ir meilės, kad visems susivienyjus kovoti priešais visokią priespaudą. Vienok tas jiems nerupi apart savo paczių gerovės, o draugija, jų užlaikytoja tegul žusta varguose ir nežinėje. Teisybės jie neparodys žmonėms, bet visur ją slėps. Nė viena tauta man rodos neturi tokių kunigų, kurie teip kisztusi į privatiszkus žmonių reikalus ir trukdintų žmonių pasikėlimą, kaip kad mūsų lietuviszka. Mums mūsų kunigai gina skaitymą laikraszczių ir knygu, apgaudami po-

liciją su jos pagelba nedaleidzia mums susirinkimų ir prakalbų atlikti, rengia gaujas pesztukų, kad sumusztu žmones, neszokanczius pagal kunigų smuiką. Mūsų laikraszcziuose daugiau yra pasiguodimų ant kunigų, negu gerų apie juos atsiszaukimų. Jie keikia isz sakyklų laikraszczius, keikia Szliupą ir kitus, kurie darbuojasi dėl žmonių gerovės, dėl pagerinimo jų buvio. Pagal kunigų kurpalį tai žmonėms nieko nereik, kaip tik jų vienų klausyti ir Dievo garbę didinti per jų kieszėnių, bet to mums toli neužtenka, nors kitąsyk vien tik to pakako, bet dėlto mes atsilikome nuo visų tautų paskiausiai visokiam iszstibulinime. Dėltogi mieli broliai szvieskimės patys kaip galint nebodami ant stabdytojų; skaitykim gerus laikraszczius, kaip „Lietuvą“, „Vienybę“ ir „Varpą“ su „Ukininku“, kurie yra tikraisiais vadais į gerovę teip tautiszką kaip ir ekonomiszką, ir teip elgdamiesi kaip tie vadai mums rodo, isztobulinsime savo protą, pagerinsime savo buvį ir nuo apszviesto svieto busime už žmones pavadinami.

Pr. E.

So. Boston Mass. Jau buvo kartą „Vienybėje“ apie So. Bostono „T. M. Dr.“ kuopą, kad reikės per naują organizuoti, vienok nebuvo paduota priezastis dėlko teip reiks daryti. Pernai dienoje dėkavonės (Thanksgivingday) buvo laikomas balius „T. M. D.“ kuopos, kur apmokėjus visus kasztus atliko apie \$30,00 naudos ir pinigai likosi pas kuopos virszininką. Po balius tąjį nedėldienį buvo susirinkimas ir p. A. Klimaraucakas užmanė, kad visi tie pinigai butu apverti ant tautiszkų reikalų. Kuopos pirmsėdis pasakė, kad ant tautiszkų reikalų jau užtekš ir tie pinigai turį pasilikti ant mūsų naudos.

Tiesa pinigai ir liko pas kuopos pirmsėdį. Dabar sanariai „T. M. D.“ kuopos tariasi atjieszkoti tuos pinigus ir apversti ant naudos „T. M. D.“. Teipgi buvo nutarta kuopos susirinkimus daryti kas 3 mėnesiai, vienok dabar praėjo jau ir 6 mėn. ir susirinkimo nebuvo. Pirmsėdis bijosi ir susitikti su sanariais, nes tiejie tuojaus jo klausia kur dingo balius pelnas?

„T. M. D.“ Sanarys.

Traverse City Mich. Kaip buvo garsinta kad mūsų naujai susitvėrusi „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“ kuopelė laikys susirinkimą 9 Birželio, kas ir atsibuvo, ir keturi nauji draugai prisiraszė. Taigi dabar mūsų „T. M. D.“ kuopelė skaito 13 draugų ir, nors teip maža budama, vienok nutarė uždėt savo knygną, bet kad kuopa jaunutė budama neturi pinigų už ką nusipirkt knygom, tai užmanytojai knygyne, turinti po keletą dėsetkų knygu, vienas dovanuoja, kitas-gi tik paskolino knygynei kol tas prasigyvės sanariuose. J. Gaubas paskolino 78 knygas visokio turinio, R. G. teip-gi apie tiek, o J. Karalis 15 ir J. Pauliukas 7. Tokiu budu dabar mūsų knygynas turi 176 knygas. Nors daugumas knygu tik paskolintos, bet kad jos yra knygyne, tai kiekvienas galės isz jų naudotisi. Nedraugams reiks mokėt į knygną 2 centai per sanvaitę už kiekvieną paimtą knyga.

Mūsų knygynas yra uždėtas vardan Simono Daukanto. Teip-gi mūsų knygynas bus tikrai liberaliszkas, nes užlaikys visokio turinio knygas, tarp kurių bus ir dvasiszkō turinio, t. y. tikėjimiskos ir antitikėjimiskos, nes to reikalauja dabartinis lietuvių supratimas. Dėl visų palengvinimo, mūsų knygyne knygos bus paskirstytos į skyrius:

1) pirmame skyriuje bus už laikomos mokslo knygos visokių szakų.

2) visokios knygos istoriszko turinio apie Lietuvą ir moksliszkos apysakos.

3) visokio socialiszko ir filiozofiszko turinio knygos.

4) visokios dainos, eilės ir teatraliszkos knygos.

5) bus vien tik dvasiszko turinio knygos, t. y. tikėjimiskos ir antitikėjimiskos, kurios bus perskirtos į du skyriu, a. ir b.

6) visokios pasakos, ir 7) visoki laikraszcziai.

Dabar mus knygos dar nepaskirstytos į skyrius, kada paskirstysime, tada pranesim kiek kokiame skyriuje turime knygu.

Kadangi lietuviai daugiau myli skaityt dvasiszko turinio knygas ir pasakas, t. y. 5 ir 6 skyriaus knygas, todėl mūsų knygynas niekad nepirks į tuos skyrius knygu savo kasztu, bet jeigu kas tokias knygas padovanotu, mūsų knygynas su didele padėkavone priims ir užlaikys knygyne. O jeigu kokie iszleistojai norėtu mus knygynei dovanot geresnio turinio knygu mēdžiame pirmu atsiszaukti į mus knygną, nes mes už geresnio turinio knygas, užmokėsime ketvirtą dalį pagal kataliogų pagarsinta prekę.

Knygyne ir knygiaus adresas:

Geo. Gaubas

25 E. 10-th Str.

Traverse City, Mich.

Visų varde *Komitetas.*

Minersville, Pa. Mūsų miestelio lietuviai laikė visuo- mēniszką susirinkimą varde „Kliobo“ 17 dieną Berželio, kas link užraszymo lietuvių, lenkais. Žinote visi kad dabar yra suraszymas visų žmonių, isz kur paeina, kokios, tautos ar vedės ar ne, ir tt. Taigi ir pas mus prasidėjo suraszas, kur lietuvius užraszo lenkais ir nieko negalim padaryti, o

svetimą vardą nenorim priimti.

Mes Minersville's lietuviai nutarėm teip: Szauktis į Susiv. Centralizką Komitetą, kad kaip „Susiv. Liet. Amerike“ pakeltų tą klausimą pirmiausia, nes tai būtų parankiausia; vienas miestas nieko negali padaryti, nes tą užklausimą reikės siųsti į Washington'ą. Argi jau mus lietuvius turėtu visai išnaikinti iš szio pasaulės?

Nekuriuos lietuvius girdėjau rugojant ant mūsų tautiečio Antano Kajinsko, buk jis iš savo valios užraszys lietuvius lenkais.

Teipgi ir „Tėvynėj“ 21 num. (koks tai raszėjas kurio vardo nėra, nė iš kurs raszyta nė kas raszė) yra minėta paraszas ant lango „Mainierių saliuonas“ ką gulima suprasti, kad kaltina saliuono savininką už užsiraszymą lenku vienok p. raszėjas ne isztyręs kas tam kaltas bereikalo kaltina nekaltą žmogų. Toji kaltybė yra vien suraszo vyriausybės iš Washingtono, kuri nedavė tam tikrų paliepiimų enumeratoriams. Norėdami tą pataisyti bent ant ateitės niekur daugiau negalime szauktis kaip tik į Washingtoną.

„Kliubo“ prezidentas

V. Ramanauskas.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“

Prie Cleveland, Ohio. kuopos prisiraszė:

839 Jus. Peczkaitis	-60
840 J. Tiszkeviczia	-60
841 V. Žemaitis	-60
842 M. Vareika	-60
843 Nik. Martiszauckas	-60
844 Fr. Martiszauckas	-60
845 Fr. Dineviczia	-60
846 J. Kuncaitis	-60
847 M. Jenkauskas	-60

Prie Traverse City, Mich.

kuopos prisiraszė:	
848 A. Szvagzdīs	-80
849 J. Karalis	-60

850 J. P. Gaubas	-60
851 J. Matuzeviczia	-60
Centr. sekret.	
M. J. Damijonaitis.	

„Seimas Lietuvių Valnamanių“ New York'e 3 Birželio 1900m.

Virsz minėta diena pasiliks atmintyje lietuvių mylinezių liuosybę ir apsiszvietimą ant visados, nes tą dieną, tai yra 3-cia Birželio, pirmu kartu lietuviai troksztanti iszsiluosuoti isz kunigiszko, kapitalistiszko ir valdžios (carizmo) despotiszko jungo, susirinkę į burelį padėjo pamatą susivienijimui, kur visi susiriszę galės veikias ir su didesne nau da savo pirmynžengystės darbą atlikti.

Pirmoi valandai po pietų, salė po Nr. 213 Forsyth str. prisirinko veik pilna lietuvių tautiecių, bei keletas moterių, suprantanczių savo padėjimą, kad draugiszka pasikalbėti, per ką ir seimas atsiliko gražiausioje tvarkoje.

Seimo pirmsėdžiū tapo iszrinktas Dr. J. Szliupas isz Seranton'o, ir rasztininku A. Szilingis isz Newark'o.

Pradėjus Seimą tapo perskaityti laiszkaikai bei telegramai su linkėjimais Seimui ir visiems laisvamaniams lietuviams isz sekanczių vietų: Pittston'o Pa., Minersville, Pa., Torrington, Conn., Philadelphia, Pa. ir Pittsburg Pa. kas tapo priimta su plojimu delnų.

Pasiuntiniai apart vietinių lietuvių buvo isz sekanczių vietų: Jersey City, Passaic, Elisabeth Newark, N. J. Torrington, Conn., Philadā, Pa., Baltimore, Md., Seranton, Pa., Minersville, Pa., Plymouth, Pa. ir Brooklyn, kurie kiekvienas perstatė pulkelį arba draugystę valnamaniszka isz savo miesto su geriausiai linkėjimais Seimui ir kad būtų sparčiau žengiamo prie visatinos laisvės per susivienijimą.

Pirmsėdis trumpoi kalboi

nurodė kokį sziantdien lietuvių kenczia jungą ne tik masakoliszko caro, vokiszko keizerio, bet ir nuo savo tautiecių, kunigų, kurie tų paczių darbinikų, savo brolių, yra užlaikomi ir lietuviszka duona mintanti ir kuriems yra dar pataikintas geresnis kšnys, o kurie už tai mums pasidėkavodami cariszka, despotiszka su mumis apsieina.

Dėl iszsvengimo tos draugiszkos ir ekonomiszkos nevalios, sziantdien žmonės riszasi į kuopas, idant nutrempt tą nasztą, sutruszkint tą jungą, kuris jau iki kraujų sprandą darbininko pratrynė, nurodydams isz atsikimo Szveicarijoi, kaip ten žmonės suvienytoms spēkoms iszsivalnyjo isz despotizmo, pasidėkavojant tik keletai vyrų narsių, kurių isz karto stojusių į kovą radosi tik trys, o vienok kaip nepaliové dirbė, rado sau pritarejū ir savo atsiekė.

Mūsų sziantdien suprantanczių visiszka laisvę yra ne trys, bet szimtai, o ir tukstancziai jau, skaitant visus sykiū, norincziais liuosybės, kuriems susivienijus ir energiszka dirbant viską galima yra su laiku nuveikti. Jug ir Garybaldą Italijoj' tik tokiu budu sumuszė popiežiaus armiją ir žmonės iszliuosavo isz vergu vės, ir tą padarė tik su 1,000 žmonių.

Po pirmsėdžio kalbai P. Balceiunas užmanė, kad visi Lietuviszki Valnamaniai vienyntusi, tai yra sutvertų savo organizaciją, ir padavė ant apsvarstymo susirinkusiems, kokiu budu, ir ant kokios papėdės tas butu galima padaryti.

P. Mikolainis nurodė, pritardams P. B., kad neatbutinai norint ką nuveikt, reikia risztis į organizaciją ir pridėjo, kad visos tautos, kurios tik iszsivalnyjo isz po despotiszko jungo, tą padarė per tvirtą susivienijimą, per kovą priesz visokią neteisybę ir prispaudi-

mą, ir per apsiszvietimą, kas yra vienatiniu ir tikriausiu mūsų ginklu toje kovoje ir, kad labjausiai mums yra reikalingi rasztai, literatura, kas organizacijos turėtu buti vienintėliu mieriu. Tada nutarta sutvert organizacija po vardu: „Susivienijimas Lietuvių Valnamanių“.

P. Szesztokas užmanė, kad pirma, pakol tolesni reikalai bus apkalbėti, idant visi susirinkusieji norinti prie S.L.V. prisiraszyti, paduotu savo vardus, o esanti prieszingi tam prasiszalinų dėl iszsvengimo sznipukų. Apie tą dalyką dar keliems atsiszaukus, vienems pritariant, kitiems ne ir paleidus per balsus nuspresta tapo klaus, jei kuris yra prieszingas valnamanystai, ir jei nesutinka su valnamanybos mieriais, idant saunoriai apleistų salę. Bet tokių neatsirado.

Toliaus pirmsėdžiū paaiszkinus kas yra valnamanis, prasidėjo kalba apie sūtaisymą platformos, ant kurios organizacija remsis, ir veikiai projektas platformos tapė paduotas pasiuntiniams ant apsvarstimo, kurie ją su pataisoms priėmė. Platforma bus atspausta skyrymai ir prisistata kuopų organizatoriams bei visiems valnamaniams.

M. Ambrozeviczia užmanė, kad S. L. Valnamanių labai naudingai pasielgtu iszleidziant laikrasztį kaip savo organą.

P. Mikolainis patarė, kad geriau būtų atspaudinti tam tikras populiariszkas knygas, kurias arba pigiai parduoti, arba už dyką dalinti, dėl pakėlimo progreso ir praplatinimo apszvietos. Tokios knygutės turėtu buti atspaudinamos prieinamoje visiems aiszkioje kalboje. Knygutės priimta.

Po užmanymui kas link fondo S. L. V. dėl platinimo propagandos, nutarta įstojimo kiekvienam sąnariui mokėti po 25.

centus, ir mėnesinės po 10 ct. Visi pinigai eis ant atspaudinimo knygučių ir platinimo apszvietos.

Užmanymas P. Ramanaucoko, pasirupint užlaikyti keliaujantį agitatorių, tapo atidėtas ant toliaus, kaip Susiv. bus sudrūtėjęs.

S. L. V. velyja savo sąnariams, o ir visiems lietuviams, idant jie savo lavonus po numirimui pasirupintu laidot per „Crema-ciją“ tai yra susideginimą, viena dėlto, kad mažiau kasztuoja, negu su iszkilme laidojant į žemę, o antra susigadina sveikatą gyvųjų puvant lavonams ir gadinant orą bei vandenį.

Susivienijimas velyja idant Chicagos bei Pittsburgo lietuviai lygiai, o ir kitose vietose kur daugybę lietuvių gyvena ir dėl tolumo negalėjo pributi, tokius pat seimus atliktu, dėl susivienijimo visų valnamanių į kuopas.

Centraliszku komitetu tapę iszrinkti:

Pirmsėdziu: Leonas Ereminas
1519 E. 5-th St.
New York City.

Rasztininku: Adom. Szilingis
57 Beacon St.
Newark, N. J.

Kasierium: Vincas Gustaitis
56 Ainslie Str.
Brooklyn, N. Y.

Pagelbininkas raszt.
Motiejus Ambrozeviczia
57 Beacon St.
Newark, N. J.

Sanarys laike bedarbės ar kitos priezasties negalėdams užmokėti paženklintą mokesčių į Susiv., turi kreiptis prie vietinės kuopos, apreikszdams savo tuomlaikinį padėjimą, o kuopa apsvarstys ką daryti.

Susirinkimai kuopų gal buti laikomi pagal jų paczių nutarimą, recziau ar tankiau.

Susiv. L. V. kels protestus prieš kiekvieną despotiszka pasielgimą teip dvasiszkos kaip ir svietiszkos valdžios.

S. L. V. protestuoja prieš nežmoniszka pasielgimą kun.

Szedvydžio, kuris begėdiszkai primelavęs miesto majorui perstatė lietuvius pažeminančiai kaip pesztukus ir valkatas, ir tokiu budu užbėgo atlaikymui susirinkimo parengto „Lietuvos Dukterų Dr tės“, per ką Seimas ir visi luosavaliai lietuviai isztaria didžiausią panieką kaip iszgamai ir niekvercziai.

Teipgi S. L. V. protestuoja prieš panaudojimą vardo Amerikos Lietuvių, po kurių vardu tapo atspaudinta ir visur dalinama knygutė „Balsas Amerikiecių Lietuvių į Tėvą Szventąjį Leoną XIII“. Toji knygutė negal but varde Amerikiecių Lietuvių, kadangi be jų žinios, apart keletos kunigų, tapo atspaudinta. Czion yra melagystė ir apgavimas panaudoti tukstanczius vardų be jų žinios. Kiekvienas save guodojantis ir mylintis teisybę, pripažįstantis neprigulmingumą, niekad os ant tokios skriaudos netylės ir nepripažis reikalavimų toje knygutėje iszreikszty.

Ant galo trokszdami isz szirdies visiems savo tautieciams atsibudimo isz miego tamsos, nesupratimo ir klaidų, o velydami, idant kiekvienas bandytų skaityti gerus rasztus, mislytų kaip viskas yra ant svieto, kas isz ko paeina ir kaip tur but; rupintusi savo protą iszlavint, o tuom laiku supras geriaus apie visatą ir kas isz ko pasidare ir paeina. Supras, kad nereikia svajot apie dangų, kurio, ir patys kunigai sako, nieks nematė, ne apie jį girdėjo ir kurio nesitiki įgyti; o darbininkui dangus yra per brangus nuo kunigų nupirkti, dėlto rupinsis kiekvienas pagerint sau szitą skurdų gyvenimą. Užprasdom visus mylinczius liuosybę tautiecius tvert kuopeles ir dindint mūsų Susiv., kuris, kada sustiprės, labai didelę naudą tautai atneszti gali. Mūsų S. L. V. jaunutis be abėjonės

daug turės nukentėt nuo savo nesuprantanczių tautiecių, o labjusiai nuo kunigėlių, kurie papratę lietuvius darbuojanczius dėl pagerinimo savo buvio ir tautos, visaip iszniekinti ir iszszaukti bažnycziose, bet yra viltis kad S. L. V. isztengs pakelt persekiojimus ir žengs žingsnis po žingsnio pirmyn. *Susiv. Komitetas.*

per A. Szilingis raszt.
P. S. Naujai susitvėrusios kuopos teiks pinigus siųsti S. L. V. Central. Kasieriui p. Gustaicziui į Broklyną, kurs yra po kaucija \$250; o vardus ir visokias žinias rasztininkui. Adresai randasi augszcziau. *Komitetas.*

Platinkim apszvietą

Nors sziantdien kiekvieno tikro lietuvio szirdis atjaučia neapskaitomą ir didelį džiaugsmą, nes nors per pereitus 500 metų Lietuvos diegai neparodė savo sparvos, nei savo vaisių, tai yra nepažydejo: vienok sziuomi kartu dygsta tiejie diegai ir krauja ziedus; nes kaipo žinoma, diegas pasodytas turi but ir apžiurėtās, o per pereitus minėtus amzius nebuvo kam dažiurėt Lietuvos sėklos arba sodybos, tai jos diegas arba szalnos nuszaldė, arba gyvuoliai numindžiojo.

Betgi 19 szimtmetyje, kada pradėjom daugiau kas rasztu, kas kalba, kas su pinigėliu, tai isztikro pasirodo, jog Lietuvos diegas pražydės (tai yra Paryžiui mūsų paroda), nes jau sziantdien nēdaleisin nēi vodingų szalnų, nēi nuožmių gyvulių prie savo įsodinto lietuviszkos tautos diego. Norints tankiai pasirodė didelės szalnos ir rodos taikėsi szitą ziedą nuszaldyti, bei daug nuožmių gyvulių tarėsi įstengsę viską sutrepliant ir isz szaknų isznaikint. Bet tas jų pasi-ryzimas ant niekų nuėjo, nes aiskiai pasirodo, jog jau daugiau turime Lietuvos globėjų

negu seniaus turėjo mūsų sodininkai kaip va: Donelaitis, Dauksza, Daukantas, Valanczius bei kiti Lietuvos sodininkai, kurių vaisius tik sziamelaike pradadam daugiau ypatų rinkt bei savo akimis matyt, ausimis girdėt ir savo liežiūviu kalbėt, už ką turime pasidėkavot mūsų nenuoalsiems budintojams, kaip tai a. a. Juszkams, Burbai Kudirka ir Matulaicziui ir tt. kurie per savo trumpą amžį praskynė Lietuvai kelius, tikriems Lietuvos sunams ilgus atminimus. Teiposgi isz eilės paėmus gyvus Lietuvos gavitintojus kaip tai Basanavyczių Szliupą, Szerną, Miluką, Zilinską ir tt. kurie sziamelaike veik visą lietuviszką dvasę užlaiko, nesakysiu visur, bet daugiausiai Amerikoje. Nors kartais minėta inteligencija pasibara tarp savės, bet kada į darbą, tai ir vėl visi iszvien dirba santaikoi, (?) jeigu tik medegos turi užtektinai, tai savo darbą atlieka. Kaip ir Parodos Komitetas pasibare tarp savės, bet užduotę atliko. Kaip isz Paryžiaus girdisi, viskas, ko troszkome tai ir daugausime. Lietuvos iszgamos, kurie ko nepatruko per savo laikraszczius gaiszindami ir visaip niekindami abelnai viską, tik link gerovės lietuviszkos tautos, bet nabagų visas trukdymas su Martyno vėjais nuėjo.

Taigi garbus lietuviai ir lietuviszkos kaip matome isz esanczio augszcziau parodymo, jog mūsų kelevedziai lietuviszkos tautos viską gražiai atlieka, jeigu tik mes juos paremiam. Sziantdien turime daugel liet. rasztininkų visose szalise pasaulės, turime jau daugel knygu visokios įtalpos. Bet kad tos knygos guli spaustuvėse arba knygynuose, tai vis jos tik tokį vaisių atnesza dėl mūsų tautos, kaip kad pasėti rugiai geriausiai žemei, o ne užakėti. Jeigu kurį grūdą vė-

jas užberė žeme, tai tas tik ir išdygo, o kad ir to išdygusio niekas ne apžiūrės, tai ir tą bailiausias gyvuolis, avis, nukas. Tai kokia nauda būtų iš to mūsų pasėjimo ir ne užakėto lauko, tai tokia nauda ir iš mūsų daugelio spaustuose gulinczių knygų, jeigu mes neskaitym ir vis nieko nežinom. Taigi ką, malonus tautiečiai, galime kaltinti? Ar tuos, kurie savo amžį, sveikatą ir savo galvas paguldo tyruose Maskolijos vien tik besistengdami daugiau parasztyt ir savo arba net paskolintais kasztaiz atspausť, idant kaip nors greicziaus ir placziaus apszviest savo viengenczius ir parodyt jiems jų žmoniszkas tiesas, jog ir mes ne esam nuo Dievo leisti per amžius maskolių, lenkų bei vokieczių jungus ant savo sprandų neszioti bei savo tautos iszgamus (naikintojus) globėti, o Lietuvos gaivintojus per savo siaurprotumą badu marinti?! Pagal mano supratimą mą rodos jog mes žemesnėji luoma, patys kalti tojo nesupratimo ir kodėl mes nesimokinam būtį labiau iszkalbus, neapszviecziam, neklausom prakalbu? Asz pats datyriau, kad daugiausiai galima nuveikti prie visokių užmanymų su prakalboms. Dėlto stengki mes broliai kad kaip nors gražumu pritraukt girtuoklius, lenkbernius ir vokiebernius; tik gražumu galima žmogų pataisyt ir prie ko nori pritraukt; o kada anie susipras, tai tada jie darbuosis ir savo prabudintojams dėkavos, o ne teip, kaip sziantdien tuli sako, manes neszaukė, tai ko asz ten lysi arba vaziuosiu, arba daugelis su savo prakalboms, vieton žmones uždegt prie tėvyniszkos meilės, tai atszaldo, o per tai, jog ne iszsilavinę, neturi sumetimo kalboi kad ir daugel skaitęs. Taigi garbus tautiečiai mokinkimės nuosaikaus iszkalbumo, raginkime

savo brolius prie geresnių laikraszczių skaitymo bei knygų, nepatingekime ir nepagailėkime savo pinigėlio nei žodelio ir į kitus miestus, kur dar nėra krutumo liet. dvasės ir ten ją pabudinkime; tverkim „S. L. A.“ ir „T. M. Dr.“ kuopas bei paszelpinę draugystes, stengkimės visokius lietuviszkus, visur ir visada, užmanymus suszelpti, o tada galėsime rinkt gerus vaisius.

V. M. Sabonis.

Skaitytojams!

Su sziuomi num. „Vienybės“ užsibaigia pirmasis pusmetis, dėlto praszone skaitytojų atnaujinti prenumeratą kaip ir užvilktąją paskolę prisiųsti.

Tuli skaitytojai permainydami vietas ir adresus, nepaduoda senojo adreso ir dėlto mes negalim permaintyti; reik pirma rasztyti ir klausti kur gyvena, kas yra visai nereikalinga ir tik sutrikimą daro. Persikeliant į kitą vietą užtenka pasakyti gromatnesziui savo naująjį adresą ir paliepti, kad duotu žinią į „Vienybės“ redakciją apie tai. Pacztorius tą turi atlikti dovanai. Raszant patiems apie permainą adreso, visados reik teip parasztyti:

Meldziu permaintyti mano adresą; pirma gyvenau 125 Pine str. Mahanoy City, Pa. o dabar gyvenu 155 Front str. Philadelphia, Pa. ir t.t. Tokiu ūdu greitai viskas atsilieka ir neužtrunka laikrasztis.

Kiti vėl persikelia į kitą vietą neduodami jokios žinios į redakciją ir paskui raszo pasibardami, kodėl jiems neprišuncziam laikraszczi, už ką tiktai patys kalti yra.

Vėl tokių yra, kurie persikeldami į kitą vietą ir nenoredami daugiau skaityti, neduoda žinios apie tai ir laikrasztis yra vis siuncziamas. Toks žmonių pasielgimas yra peiktinas

ir lyginasi vagystei. Už tokius darbus, susekus, sunkiai baudžia valdzia.

Dar tokių yra, kurie statei vagia svetimą laikrasztį, žinodami užsirasziusio adresą (box). Už tokį darbą yra bauda net kalėjimu.

Isz visur.

Vakariņuose Prusuose ne apkentimas žydų per lenkus nesiliauja. Miestuose Krojanke ir Konitz susibėgę pulkai žmonių pagavo žydus muszti, kad juos tik žandarai su kardais ir ugnagesiai su czirszynėmis iszsklaide.

Didysis garlaisis „Deutschland“ prie įplaukimo į upę Oder įplaukė į dumblą ir liko klaksoti. 18 garlaidžių vos isztrauktė isz dumblo.

Vokietijos piniguočiai užsimanė kad kartą visaszvietinė paroda būtų ir Vokietijoi. Jie tariasi tokią parengti 1905 m. o vėliausiai 1907 metuose.

Jau gavome

Mažas aukso altorius su minksztais apdarais. Prekė \$1,25 ir \$1,50 su prisiuntimu.

John A. Opp ant sudzios.

John Alfred Opp, senai jau gyvenantis Plymoutho, yra vienas isz geriausiai žinomų praktikuojančių apginėjų (lojerių) sude. Jis yra protingas ir visados gerai apsvarstęs reikalą. Jis yra savo jaunystoje pagarsėjęs narsiu kareivių naminėje karėje 1863 metuose, ir tarnavęs septintame Pensylvaijos raitelių pulke bei buvęs keletoje karsztų muszių. Keletą metų paskiaus sugrįžęs isz karės Ruggjuczio mėn. 1865 m. pristojo į tiesų offisą pas E. H. Little, Bloomsburge, ir 1873 m. tapė priimtas praktikuoti Columbijos ir Luzernės suduose. Jisai yra pradinį mokslą baigęs bei Dickinson'o Seminariją Williamsporte. Mokylose jisai mokinosi labai gerai ir buvo mylimas nuo moksladraugių, mokiniojų ir tėvų. Jis visados buvo draugystėje su miesto gaspadoriais, kurie jį guodojo už jo rodas. Jis visur yra įgijęs didę paguodoną dėl jo darbų pagerinime pradinių mokyklų ir buvęs direktorium ilgus laikus Plymoutho mokyklų. Dabar

jis yra apginėju ir sekretorium mokyklų Plymoutho. Mr. Opp yra patsai pasidavęs kandidatu ant sudzios ir Luzernės pavieto gyventojai jį iszsirinkę turės gerą sudzią. Dėlto 7 Liepos (July) visi balsuokite už John A. Opp ant sudzios.

Susirinkimas!

Waterbury'je Conn. 2 d. Liepos, panedėlio vakare ant 8 val. bus laikytas didelis susirinkimas „Tėvynės Mylėtojų Dr.tės“ kuopos ant p. J. Kurdirkos salės po 881 Bank str. Ant kurio visus brolius lietuvius ir lietuvaites lygiai užpraszone, kaip ir sąnarius, nes bus iszaiszkinta virsz minėtos Dr.tės nauda ir tt. Ypatingai užpraszone prigulinczius prie „T. M. Dr.“.

Kuopos virszininkas

S. Radziunas.

Draugystė Szv. Lauryno Lawrence, Mass. nutarė atleisti įstojimą katrie noretu įstoti: nuo 18 metų senumo iki 30 m. vienas doleris, nuo 30 metų iki 40, 2 dol. bus per du mitingu: Liepos 1 dieną, nedėldienyje ir Ruggjuczio 5 dieną.

Draugystės rasztininkas

Jonas Smoleitis.

Pajieszkojimai.

Kas žinotu kur gyvena Stasys Debesiunas, kurio moteriszke per sekmines atvaziavo isz Lietuvos. Jisai rodos gyvena Jersey City, N. J. arba kituose aplinkiniuose miestuose, teiks isz praneszti į „Vienybės“ redakciją, nes yra labai svarbus pas jį reikalas.

Asz jaunas žmogus pajieszkau sau merginą už moterį; ne senesnės kaip 25 metų, turi mokėt angelskai rasztyt ir skaityt. Jeigu katra norėtu, tai gražiai praszaus atsiszaukti per laiszką pas manę.

Adresas tokis:

W. A. Zaramba

Box 645

Pittston, Pa.

Augis darbininku judėjimo Lietuvoje.

(Tąsa.)

sodiečių nelaimės prekės ant javų nuo 1886 m. pradėjo smagiai pulti. Toksai nupuolimas tęsiasi, kaip pasekmė abelno ukiszko kriziso, ir iki šiai dienai ir žinoma, kas biednesnis, tas nebegalėjo prie žemės atsilikti. Mažesniejie sodiečiai ir grintelninkai liko priversti savo gabalus parduoti ir negaudami jokio uždario ant vietos, skubinosi į artymiausius miestus jieszkoti sau uždario arba net rengėsi svetur, Maskolijon ar Amerikon, kame tikėjosi surasti dėl savęs geresnę tėvynę. Pagaliaus, per tą trisdesimt metų pasidaugino ir skaitlius paczių lietuvių, ir jie ant duotų jiems dubų neb'galėjo išsimitinti. Duba ar nors menkas gabalas žemės, kurie pirmiau prigulėjo tik vienam tėvui, šiandien turėjo maitinti jau keletą sunų. Todėl jie buvo paskiriami vienam iš sunų, o kiti bėgo kitur jieszkoti sau uždario. Name pasilikti, savo kraszte, jiems mažai tebuvo išrovavimo: darbininkų czion buvo ikvaliai, o kas svarbiausia ir uždarys jų buvo begalo žemas, visai elgėtiszkas. Reikėjo siekti tolesnių krasztų. Tame priežastis mūsų iszeivystės. Bet su laiku, iš lėto ir savo kraszte pradėjo atsirasti šziokie ar tokie išdirbimai, pradėjo dygti miestuose ir net miesteliuose dirbtuvės ir net pabirkai, kame darbininkai galėjo surasti sau uždary. Tiesa, ir tas uždarys buvo didžiai žemas, nės jieszkanczių szio uždario buvo iki valiai. Galima sakyti, kad ir patsai atsiradimas szijų dirbtuvių liko išszauktas pigumu sandomo darbininko. Toksai pigumas szijų samdininkų — tai aukso versmė dėlei užvedusio dirbtuvę. Praturtėjusieji vietiniai žydai skubinasi atidengti vieną dirbtuvę paskui kitą; dvarponiai, pas kuriuos liko dar sziek-tiek pinigų, daro tą pat: maszininis išdirbimas aiskiai pradeda žengti pirmyn. Kokiose sąlygose gyvena darbininkas, kaip sunkiai ar ilgai jis dirba, kaip valgo ar ilsisi, apie tai, žinoma, niekam nerupi. Gana jau vien to, kad jis pigus, kad jo pajėgų iki socziai galima gauti. Nugrimzdęs varguose darbininkas traukia sunkią nasztą savo kasdieninės busenos; jokio pagerinimo savo gyvenime jis neužmato; kaip praiteje, taip ir ateiteje regimas vien tik vargas; užmirsšti jį nors ant valandos jis gali tik isztusztinės sziek-

tiek degtinės; jokios kibirksztėlės szviesos toj tamsumoje neregėti, jokio susipratimo tarp jų nematyti.

Bet gyvenimas eina pirmyn. Sztai miestuose atsirado keletas naujų užvedimų, kurie suima visą darbą į savo rankas nuo smulkių amatninkų. Kurpiai, kriaucziai, stalioriai ir kalviai, negalėdami paspėti paskui turtingesnius iš savo sąamatninkų, kurie kaip kur užvedė ir geresnius varstotus ir net maszinas, turėjo mesti savo savistovią buseną, kai po meistrų ir eiti ant tarnystos pas tuos, kurie geriaus moka su maszinomis darbą atlikti ir kurie pritraukė prie savęs visus klientus. Piktumas ir neapykanta juos suima, veizdint ant tų naujų užvedimų, bet nieko nepadarysi, reik eiti pas juos ant tarnystos. Šziandien jeigu neisi, prisieis ryt eiti, nės ant jų pusės pergalė, jų virszus. Dėl ko taip, kodėl jų virszus?

Pastatyme tokio klausimo galima tėmyti jau pirmą kibirksztėlę szviesos, kokios szie darbininkai reikalavo: jis jau suaugęs ir greitas buvo klausyti naujo žodžio. Todėl nepadyvis, jeigu pirmi platintojai szio naujo žodžio, szio taip baisaus tuliems socializmo, kreipėsi pirmiausia prie szio sluoksnio darbininkų. Kadangi daugumas tarpe jų, kaip augszcziaus minėjome, vartoja vien tik lenkiszką kalbą, todėl ir szis naujas žodis galėjo būti garsinamas tik tai lenkiszkoje kalboje. Toksai garsinimas iš pradžios siekė tik atskyrias ypatas arba mažas kuopeles žmonių, kurie pasirodė jautresniais kaslink pastatytų naujų klausimų; iš pradžios paskriejimas szijų naujų kritulių szviesos reikalauna daug darbo ir pasiszventimo nuo nuoszalinių darbininkams žmonių, kurie, dėkui įvairioms aplinkybėms, mokėjo veikiau permąnyti svarbą szios szviesos; žinoma, pasivedimas szio skriejimo turėjo daug prigulėti nuo spēkų ir sąmonės tų žmonių, įpuolimas kurių į rankas valdžios dažnai trukdė augti paties tarp darbininkų susipratimo. Bet su laiku kas kart ir tarp darbininkų pradeda atsirasti daugiau vyrų, kurie pilnai jau yra permanę placzius klausimus savo busenos, klausimus proletarijato. Czion jau nės aresztai, nės kiti trukdimai nebegal suturėti judėjimo. Ugnis užsidegė ir panorėjus valdžiai užgesinti ją, ji tik labjaus liepsnoja....

Toksai organizuotas darbininkų

judėjimas, kame dalyvumą ėmė kaip atskyrus darbininkai, taip ir įvairios darbininkų organizacijos, Lietuvoje prasidėjo apie 1892-3 metus. Vadovai szio judėjimo, kaip ir vadovaujanczios socialistiszkos darbininkų organizacijos iš pradžios stengiasi pakelti tarp atskyrų darbininkų įvairių užsiėmimų jų luominį susipratimą. Tokį darbą jie atlieka darbininkų kuopose, kuriose uždeda taip vadinamus „kovos išdzus“, mieriu kurių buvo suteikti pagelbą patiems darbininkams, atsitikus tarp jų straikui; taip, 1894 metuose tokių išdzų jau buvo keletas tarp darbininkų amatninkų. Platesnis ir tvirtesnis judėjimas, kame dalyvumą ėmė jau gana didis skaitlius darbininkų, prasidėjo nuo 1895 m., kuomet iš tarpo darbininkų atsirado jau visa eilė agitatorių ir kuomet liko išdirbtas per tuos du metus tam tikras budas platinimo susipratimo tarp platesnių minių darbininkų. Kaip jau pasakėme, turiniu szio susipratimo buvo luominiai reikalai placzios eilės darbininkų, medegiszkas ir abelnas padėjimas kurių buvo labai žemas. Pagerinti sziek-tiek savo buvį, tai buvo pirma sąlyga tolesniam jų susipratimui, kaip tam tikros luomos. Kaip gi jį pagerinti? Iš savo valios joks piniguczius, joks pabirkantas nemanė juog algą darbininkams padidinti. Darbininkai turėjo nuo jų reikalauti, o tam tikslui jų rankose buvo tik vienas ginklas, tai atsisakymas dirbti už tokią algą ir prie tokių sąlygų, kurios jiems buvo paskirtos. Šzie straikai pasiliko geriausiai įrankiais išzgavimui dėlei savęs laimingesnių sąlygų darbo. Bet panorėjus straikuoti, reikėjo sutverti vienybę tarpe paczių straikuojanczių dėlei to, kad pabirkantas visai negautų darbininkų prie savo dirbtuvės ir tuomet būtų priverstas sulygti ant reikalavimų darbininkų. Toliaus, patiems darbininkams reikėjo sutverti kokį nors išdzą, kaip sakėme, išdzą kovos, iš kurio būtų galima gauti sziokią-tokią pagelbą, atsitikus straikui. Czion ir gi reikalinga yra vienybė, susitarimas kuodidžiausio skaitliaus darbininkų. Tokiu budu szie kova už laimingesnes sąlygas triuso, szie asztri ir sunki kova, pasiliko svarbiausiu kursytoju prie susitarimo, prie kuoplacziausio susivienyjimo. Toksai sutarimas

(Toliaus bus.)

LATVIU TAUTA,

KITAKART IR ŠIADIEN.

PARASĒ
JONAS SLIUPAS, M. D.

(Tāsa)

Petropyle tēsti toliaus Vēliāus jis tapē pakvies-
tas prie „Baltijas Wehstnesis”, kurio [sadarbininku jis
buvo buvēs nuo gymnazijas metu. 1871 m. jis nuējo gyventi
ī Rygā, ir veikiai tapē aprinktas delegatu ī Moskvos polytech-
niškā parodā dēl Latviū perstatymo. Iš Moskvos jis vėl grīžo
ī Peterburgo universitetā, kur užbaigē tiesū fakultētā 1876 m.

Tuoį potam jis traukē ī Latvijā; Rygos Latv. Beedriba
paskyrē jī už revidentā, potam už tēatro komisijos pirmsēdī.
Kilus Turku vainai jis Jelgavoje buvo pirmsēdziu komiteto
„Raudono Kryžiaus”, ir sekretoriumi Rygos Latv. Beedribos
nuodaloj dēl gelbējimo karēje sužeistujū, už kurī triusā jam
valdzia suteikē „Raudono Kryžiaus” guodos zymē. Apart to,
1877 m. jis buvo advokatu Rygos dumos, o nuo 1 d. spaliū
1878 m. jis ēmē išdavinēti „Balss”, pirma dusyk, potam sykī
per nedēlę. Apie Rygos lietās jis giliai rupinosi, ir 1886 m.
jis aprinktas tapē miesto dumčiumi. Bet tas vis jo nesulaikē
nuo dalyvumo Latviū draugscīū gyvenime. Taip jis buvo
tulā laikā Jelgavos Latviū Beedribos ir „Austros” laivinink-
kystēs beedriboj pirmsēdziu, Rygos Latv. Beedriboj keletā
metū vietininku pirmsēdzio, Rygos Lat. Labdarišchanas Beed-
riboj už vietininkā pirmsēdēs ir ilgus metus buvo Rygos Lat.
Beedribas Sinibu komisijoje. 1889 m. įvedant naujas tiesas,
jis paskirtas tapē prisaikintu advokatu, ir tūmet Dihrikiui
mirus jis pastojo redaktoriumi „Baltijas Wehstnesio”.

1889 m. Weberis nusipirko netoli nuo Škrihweru gelžkelio
stotēs Skutan—Walteru namus, kur su savo moterimi kasmet
vasaros laike vaišinasi ir apdirbinēja savo platū daržā dēl at-
siputējimo nuo dvasiško darbo.

27. Jokubas Lautenbach—Juhšminšch.

Lautenbachas sykī apie savę
teisingai ištarēs yra, kad jo „am-
zius ēsas raibas kaip genys”. Jis
gimē 1847 m. Kurše, Dsiršpalviū
kieme, kur jo tėvai buvo „saim-
niekais”, uktvėriais. Motyna ir
dēdē išmokino Jokubā latviškai
skaityti bei rašyti; potam jis mo-
kēsī Vez—Dsegušiuose pas J.
Trautmanį, mokytā saimnieko
sunū, artymais Abavos. Iš čia jis
pateko ī Kuldigos aprinkio augš-
tesnę mokslainę, bet trukumas
turto ir liga privertē mokytinį
jau ī 2 metu grīžti pas tėvus. Kur-

J. Lautenbach—Juhšminšch.

gi dabar kreiptiesi? Tėvai pavedē jī už nurašinētoją pagasto
tiesū raštininkui Tojatuose. Bet kada-gi Jokubas buvo geru
kopistu, tai raštininkas, nenorēdamas jī dykā laikyti, siuntē ī
laukus akmeniū rankiotū! Tad Jokubas vienā dienā ēmēs

pabēgo ir pristojō Kroņa Rendoj už mokytinį pagasto tiesū,
kur užsiiminējo netik perrašymais, bet taip-gi mokino ir auk-
lējo raštininko vaikus. Kad 1867 m. Kuldigoje tapē atideng-
ta gymnazija, tai Lautenbachas atsivalnino nuo savo urēdo ir
traukē ī Kuldigā ant mokslo; nors 19 metų senas, jis istojo ī
sextā, mat nepažinojo lotyniškosios kalbos. Dasigavēs ī augš-
tesnes kliasas, jis pasijuto, kad jame plasnoja latviška širdis.
Liepojuje ir Jelgavoje budavo Latviū „Vakarai”, o Kuldigoje
tuomet viešpatavo vokiškoji dvasē tarpe mokytinū! Todēl ir
čion Lautenbach su kitais Latviais ēmē rengti latviškus teat-
rus, ir galiaus įsteigē literariškus „vakarus”, už kā vokiečiai
taip ēmē jo neužkēsti, juog todēl jis turējo iš sekundos pasi-
traukti laukan. Iš pradziū jis vyko ī Terbatā, potam ī Lie-
poju, kur 1874 m. išdavē abituriento ekzamenā. Nēsant pi-
ningū dēl tolesnio mokymosi, Lautenbach pristojō už moky-
tōją Kapsehtū muizeje arti Liepojaus. Ir ilgai dar dyklaikio
mete jis tai čia tai ten mokintojavo. 1875 m. jis nukako ī
Terbatā ir istojo ī universitetā ant theologijos mokslū, bet
potam persikēlē ant philologijos ir philozophijos, ir čia 1878
m. jis tapē paskirtas už lektoriū latviškos kalbos prie to pa-
ties universiteto, kurį darbā pradējo triusu „Zur Geschichte
der lettischen Grammatik”. 1881 m. „Pagalmui” pradedant
išeidinēti, L. tapē aprinktas redaktoriumi pirmo Latviū illus-
truoto laikraščio. 1887 m. L. įgyjo laipsnį philozophijos kan-
didato. Prie universiteto jis daugiausiai skaitymus laikē apie
mythologijā, Latviū tikybā, literaturā ir jos istorijā, apie
tautos dainas ir giesmes ir teikas, apie gramatikā ir t.t. 1889
m. vyriausybe pasiuntē jī ī Vidziamį ir Kuršā iširti Latviū
tarmes, o 1892 m. L. pastojo magistrantu palygintinio kalbū
mokslo.

Pirmieje Lautenbacho raštiški veikalai tapē spausdinti
laikraščiuose, įpačingai „Baltijas Wehstnesyje”, 1872 m.; čion
taip-gi randame jo „Stahsti” — „Waltins” (1875), „Silas
azis” (1876), „Wahrnas un laime” (1877). 1879 m. išējo jo
lyriškos poezijos pirmoji dalis — „Lihga” ir „Par Katalaū
un Portugaū tautas romanzem”, o 1880 m. Latviū teika apie
„Salkšcha lihgawa” (Mintaujoje), kurius veikalus Latviai
labai pamylējo. Taippat 1880 m. jis aprašē antrā Latviū
giedojimū šventę, o 1888 m. — trečią. 1882 m. „Balt. Wehst-
nesyje” tilpo „Kauliū par wehrdsibu un brihwstibu”, o
1883 m. „Kemeru deenas” — ilgas feljetoniškas raštas. 1889
išējo antroji dalis „Lihga”. Taip-gi „Balse” ir „Austrume”
randasi daugelis jo daineliū ir straipsneliū, kaip ana „Balse”
„Latweeschu mitologijas leeta pret (nelaiki) Berkholzu”.
Apart to jis atsizymējo kaipo redaktorius „Pagalmo”, kurį E.
Sieslack Jelgavoje išleisdinējo su ilustracijomis 1881–82 m.;
čion 1881 m. patilpo jo „Pa Igauniju lihds Swehtesaram”,
„Pasaudetais Katrinas dahlderis”, „Latweeschu gramatikas
wehsture”; 1882 m. „Kauliū par wehrdsibu un brihwstibu”,
„Latweeschu mitologija”, novellē „Ari pirma mihlestiba” ir
t.t. Taip-gi „Rotoje” randame daugelį jo raštū, tarp kuriū
pelno atydā ēpos „Deews un Welns” (1885), kurs atskirai
išējo Rygoje 1886 m. „Rotoje” 1886–87 m. randasi „Par wezo
Latweeschu rakstu”, „Par wezo Latweeschu dramu”, „Kungu
starpa”, „Latweeschu literaturas wehsture” ir t.t. Lautenbach
parašē Latviū ēpos — „Needrišchu Widwuds jeb warena
wihru darbi Latwijas šenatne” (1891, Jelgavoje), o Rygoje
1891 m. išējo „Lomi jeb stahstu, romanu un nowelū kraū.

jums”.

Valdzia Lautenbachą pakėlė į priedvarinius dumčius ir suteikė jam ordeną Stanislovo trečios klisos.

28. Mag. Kristaps Hellmans [1848–92].

Tasai vyras gimė 22 d. gegužio 1848 m. Dobelės apskrityje, Auseneke Lejas—Tschimose. Daug sunkumų teko jam pergyventi, iki jis įgyjo augštesnę stovėnę. Perėjęs Kalno muizės pagasto mokslainę, nuo 1862–68 m. jis lankė Jelgavos realinę, pokam jis per tą laiką mokintojavo pas tėvą. Potam per 5 metus jis dirbo kaip dvaro „parvaldneeks”, ar kaip akcūzės urėdninkas. Tokiu būdu jis susičėdyjo piningų dėl tolesnių studijų. 1873 m. jis įstojo į Terbatas veterinariškąjį institutą, kur 1877 m. užbaigė kursą ir tenpat gavo prie klinikos asistento vietą. Tą patį metą jis įgyjo aukso medalį už savo raštą „Ueber die Entwicklung der Spermatozoen der Wirbelthiere”, potam 1879 m. jis gavo titulą magistro ir įstojo už veterinarių leibgvardijos raitelių pulke, kur pasiliko iki 1891 m. Peterburge jis pelnė guodonę. 1885 m. jis tapė siūstas į Ismail, iširti tenykščių dragūnų pulke arkliams prisimetusią gelžuonio „eenašchu ligą” („šap”). 1886 m. jis keliavo į Paryžių dėl moksliskų mierių, kur prisidėjo prie atidengimo Pasteur'o naujo instituto. 1887 m. jis tapė siūstas dėl mokslo reikalų į Voronežą, 1888 m. ikėlė jį į komissiją dėl ištyrimo, kiek arkliams tinka asfalt grindys, ir išsiuntė į Paryžių bei Londoną; 1891 m. paskėlė į komissiją dėl radimo gyduolės nuo gelžuonio „eenašchu” ligos, ir galiaus atsisakius nuo vietos, ikėlė jį į sanarių ciesoński eksperimentališkos medicinos instituto, kur jis iki myriūi buvo pirmsėdziu nuodalos dėl ištyrinėjimo karvių ligų. Tarp jo moksliskų raštų paminėtinai yra: 1) Par trakuma šehrgas plošigo un paralitiško weidu pee trušischeem (Pasteuro instituto annalėse, Paris, 1888), 2) Trakuma gifts darbiba etc. (tenpat, 1889 m.), 3) O kliničeskom i eksperimentalnom sposobach diagnoza sapa („Viestnik obščestvennoi veterinarii”, 1891), 4) Diagnoz sapa posredstvom podkožnaho vpryskivanija vytiadžki sapnych bacill (tenpat 1891), ir 5) apie tuberkulino ipatybes, pagatavyto iš augintų ant bulvių tuberkulozos bacillių; apart to likę yra neužbaigti darbai. Hellmans mirė 27 d. vasario 1892 m. Jis daug buvo gelbėjęs Peterburge saviems tautiečiams.

M. Kristaps Hellmans.

29. Jahnis Ilsters [1851—1889].

Jonas Ilsteris gimė 2 d. gegužio 1851 m. Zehsių apskrityje, Westeenos Gretų namuse; jo giminė gulėjopuikioje aplinkėje, kalnais, azerais ir upėmis papuoštoje. Jisai pats gražiai apdainuoja savo tėvų namus:

Kur mainas kalni, lejas
Ar jaukeem lihzišcheem,
Tur manas mahjas zeļas
Ar saweem palodeem.
Tas stahw us kalna gala

Starp jaukam birsitem,
Un leja špihd esermala
Zaur koku galotnem. Ir t.t., ir t.t.
Šcho mahju Deews man glaba
Un tos, kas wiņa miht.
Lai jaukums tahds ka daba
Ar' nama eekšcha špihd...

Pirmą mokslą jis įgyjo savo giminės draudės mokslainėje ir vėliaus lankė garsingą, po Tehraudovada stovinčią mokslainę Ehrgliuose. Su tuomi ir pasibaigė jo mokslas. Bet Ilsters ant to neaprimo, ir su sunkenybėmis besiimdamas, jis yrėsi toliaus ir tobilinosi. 1871 m. jis atliko tautos mokytojo egzameną ir pradėjo mokytojo amatą, kurį pildė su meile ir mokslumu sulyg 1885 m. Jo gyvenime buvo svariausias laikas, kurį jis perleidė mokintojaudamas per 8 metus Osolzeeme našlaičių institute palei Rygą, netik dėlto kad jis čion į jaunas širdis įkvėpti doros daigus mokejo, bet ir dėlto kad jis pats čion išsitobulino ir Gilesnias žinias įgyjo.

Jahnis Ilsters.

Ilsterio protas nuo pat jaunystos nešė nešėsi prie gamtos mokslų, ir įpatingai prie mokslo apie augalus arba botanikos. Anuometinis našlaičių namo direktorius buvo gamtos mokslų žinovu ir kurstė jį ant darbštumo tame lauke. Jis veikiai pristojė prie Rygos gamtos tyrinėtojų draugystės. Ir tokiu būdu per savo triusą jis įgyjo mokslą, taip juog vėliaus jis savistoviai galėjo triustiesi ir tyrinėti. Bet pamylėjęs Latvių tautą, jis velyjo savo mokslo darbus paskirti Latviams. Rinkdamas ir kraudamas tėvijos augalus į herbariumą, jis iš žmonių burnos rinko augalų latviškus vardus, kuriuos jis surašęs atspausdino R. L. B. Mokslų Komissijos II ir III raštų pėde, kurį triusą visi tautos draugai pripažino už derintį.

1883 m. jis spaudoje išleidė savo raštą „Botanika” dėl „tautos mokslainių ir patmokslo”, tokiu būdu padėdamas pamatą Latvių botaniškai literaturai ir pelnydamas vardą pirmojo Latvių botanisto. Jam labai rūpėjo pakėlimas Latvių žiamdirbystos ir jis Latvius ragino mokintiesi iš naujo žiamės apdirbimą per įsteigimą žiamdarbystos draugysčių ir žiamdarbystos laikraščio; dėl to mierio jis tarybas darė su „Rotos” išdavėju, nors iš to nekas neįvyko.

1885 m. Ilsteris apleidė Osolzeemą, rasdamas naują vietą Stukmaniuose, iš pradžių už naminį mokytoją prie stotės viršininko, o vėliaus pas pirklių Wilzinį už raštų vedėją. Čion, Padauguviuose, nuo Stukmanių iki Koknėsei, Ilsteris numynė takų takus, berinkdamas augalus į savo herbariumą arba augalų krautuvę. Apie šitą apgalį Ilsteris drauge su A. Strenku išdavė vokišką raštelį: „Fuehrer durch das Duenathal von Kokenhusen bis Stockmanshof”.

Pelnas Ilsterio buvo mažas, jo-gi moksliskie darbai jam nėko neatnešė, ir todėl sunku buvo jam išleisti savo raštus.

(Toliaus bus.)

Ant pardavimo

Yra visi szejmyniszki rakandai, kaipo tai stalai, kedės, lovos, peczius, puodai ir tt. už labai pigią prekę. Dasizinti galima tik tai vakarais nuo 7 val. iki 10.

Ant. Marcinkeviczia
Hill Side Ave.
Edwardsville, Pa.

PASILINKSMINIMAS.

WATERBURY, CON. Czionyk-sztė Susivienijusi vardo Szv. Kazimiero Draugystė, isz priezasties savo 15 met. sukaktuvių, ant 4 d. Liepos rengia puikų pasilinksminimą, kuris atsisub ant farmos guodotino kn. Žebrio. Bus puiki muzika ir teiposgi visoki gėrymai. Užpraszome visus vietinius ir aplinkinius lietuvius ir lietuvaites, teiposgi lietuviszkas draugystes dalyvauti musų pasilinksminime. Sanariai Draugystės marszuos pilnoj grožybėj isz lietuviszkos mokyklos ant John ul.: marszavimas prasidės po 10 val. ryto. Pusę pelno už iszparduotus gėrymus nutarėme apversti ant nardos kankintinių isztremtų už lietuviystę į Maskolijos vidurius.

Vardan visos draugytės,
Prezidentas K. Ch. Kazemėkas.

Piknykas, Piknykas!

Union City, Conn. Draugystė Sz. Jurgio laikys didelį piknyką 4 dieną Liepos 1900 m. LINDEN PARKE prigu-linezio Dr. Sz. Jurgio. Atsisub dailiausias pasilinksminimas ir muzikantai bus ko nuo geriausi, kurie rėzsz lietuvisz-kus szokius.

Taigi užpraszom visus lietuvius ir lietuvaites isz aplinkinių miestų, senus ir jaunus ant to gražaus pasilinksmini-mo. Įėjimas vyrams 25 ct. moterims ir mergelėms dovanas įėjimas. Užpraszom

Komitetas.

Didelis Piknykas

Atsisub 3 dieną Liepos Washington Parkie L. I. kurį iszkelia lietuviai muzikantai isz Brooklyno, N. Y. ant nau-dos dėl isztaisymo muzikan-tiszkos uniformos. Muzika bus susidedanti isz pilnos orkestros ir rėzsz kuolinksmiau-sius szokius; dėlto užkvie-cziam lietuvius ir lietuvaites isz Brooklyno ir isz aplinkinės kuoskaitlingiausiai susirinkti.

Muzikantai.

Didele Ekursija!

Brooklyno, ir New Yorko lietuviszka parapija dieną 15 Liepos daro pasivažinėjimą (excursion) ant marių. Jau turi nusamdytą puikų laivą, ant kurio gali tilpti 2,500 žmonių. Prie skambėjimo puikios lietuviszkos muzikos galės szokti ant sykio 200 porų. Bus tai neiszpasakytai gražus ir linksmas pasivažinėjimas, todėl visus lietuvius, idant teiktusi kuoskaitlingiausiai susirinkti, nuoszirdziai užkvie-czia

Komitetas.

JUNE 28, 29, 30, JULY 1.

Specialiszka preke in Kansas City. Lackawannos gelzkelio kompanija pigiai parduoda ek-skursijos tikietus į Kansas City, gerus ant trukių iszeinan-czių July 1, 2 ir 3, grįžti atgal iki July 9. Trukiai eis statei į St. Louis, su tikru susivie-nyjimu trukių į Kansas City. Platesnių žinių visuose Lackawannos tikietų offisuose.

JUNE 28, 29, 30, JULY 2 ir 3.

Niagara Falls Ekursija.

Dėlei 4 d. July Lackawan-na gelzkelio kompanija parda-vinės specialiszka pigiai tikietus į ten ir atgal. Tikie-tai geri yra ant visų paprastai važinėjanczių trukių iki 3 Ju-ly. Sugrįžt geri iki 5 July. Platesnių žinių pasiklauskite Lackawannos tikietų agentų.

Žemlapis Lietuvos ir Latvijos

lietuviszgoje kalboje, atspaustas lo-tiniszkomis literomis Peterburge, gaunamas pas

Inžinieriu A. Maciejevski

Neviskis p. n. 111 b. 73.

Prekė 1 rubl. už exempl. su prisiu-timu; imant 10 exempl. 20% rabato.

LIETUVISZKAS KRIAUCZIUS Kaz. Miliszauskas

236 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa. Siuva puikiausiai visokius siutus pa-gal naujausią madą, duoda druta ir gerą materiją ir už pigę prekę.

Teiposgi senus ant naujų perdriba.

Visi pas savo Tantietai.

Už \$500 in Europa.

dėl visų prie lengvo darbo ant Ham-burg ir Bremen linijų ir pasazierinių laivų, atsiszaukit pas

HENRY J. JACOBS

38 Canal str. NEW YORK

ONLY \$5.00

SEND US \$5.00 as a guar-antee of good faith and we will send you any fire proof safe by freight, C. O. D., subject to examination. You can examine it at your freight depot and if you find it the equal of any fire proof combination lock iron and steel safe made and about one-third the price charged by others for the same size and grade, pay your freight agent our special factory price and freight charges, less the \$5.00 sent with order; otherwise return it at our expense and we will return your \$5.00. 100-lb. combination lock safes for the home, \$6.95; 800-lb. office and store safes, \$11.95; 500 lbs., \$11.95; 100 lbs., \$31.95; 1000 lbs., \$38.50; 1250 lbs., \$38.50; very large double outside and double inside door safes for large business, factory, jewelry or bank, 50 inches high, 2400 lbs., \$68.75; 68 inches high, 3000 lbs., \$89.75. Freight averages 25 cents per 100 lbs. for 500 miles for 1000 miles, 40 cents. WRITE FOR FREE SAFE CATALOGUE and special liberal C. O. D. offer. SEARS, ROEBUCK & CO. Chicago.

TAMAS PAUKSZTIS**Parduoda Laivakortes**

ant visokių kelių (linijų) jurėmis kuomi pigiausiai ir ant drucziausių bei greicziausių laivų. Pinigus persiunczia į vi-sas dalis svieta. Kad pinigai neprapultų ir greitai nueitų į tėvynę, tai siuskite per **TAMA PAUKSZTI** 123 N. Main str. PITTSTON, PA.

Teipogi T. Pauksztis užlaiko didelį sztorą visokių valgo-mų daigtų, dideliam pasirinkime czeverykų, marszkinijų ir tt.

Vien del vyru.

Dovanai pakeli naujo iszradimo gyduolių prisiusime paeztu tik koris priduos savo adresą. Kuris sugražins sveikata trumpam laike.

A. E. Robinson M.D.C.M.

tuojaus pertikrins kaip lengvai gali iszsigydyti savo silpnumus, jeigu vortosi tam tikslui atsakan-czes gyduoles. Institutas neaprobeziuoja, bet kuris tik raszys, aplatzys dovanai pakeli užpezcziyta kad nebutų kokio apsirikimo prieszai apgavyeta. Raszyk tuojaus.

Dovanai prabos pakelis paeak m'inglausų gyduolių bus prisius-tas koznam per pacztą, kuris pa-raszys į State Medical Institute. Tos gyduoles daugybel vyru su-grazino sveikata, kurie per dau-gelį metų kentėjo proto ir kuno ligas paelnanczias nuo jaunystės, už tad Institutas prizada koznam kuris atsiszauks, prisiusat pakeli dovanai.

Kożnas kuris janczia anti ly-tiszko silpnumo paelnanczio nuo jaunystės, kuris eilpnina spēkas iratmintį, sukella dieglius strė-nose arba nevaldymo lytiszkių dalių gali sugrįžt į sveikata gy-dydamašis namie.

Tos gyduoles turi neapsakomą pasekmę nes jos atelekia sulez-kadytas vietas daduodamas dru-tybę kur labiausia reikalinga. Iszgydo kozną ligą iszvarinėjo vleklius nesmagumus įsienėjus-ius nuo kelių metų per nenatu-raliszką pasielgimą iszgydo kiek vienam atsitiikimo. Daežinok State Medical Institute, 520 Elek-tron Building Ft. Wayne, Ind., o apturėsi trumpam laike pakeli gyduolių dovanai. Institutas nori pagelbėti daugybel tokių vy-rų, kurie negali apiešat savo na-mus ir nusiduotį gydynczies, tai dovanai prisiusatas pakel-tuojans pertikrins kaip lengvai gali iszsigydyti savo silpnumus, jeigu vortosi tam tikslui atsakan-czes gyduoles. Institutas neaprobeziuoja, bet kuris tik raszys, aplatzys dovanai pakeli užpezcziyta kad nebutų kokio apsirikimo prieszai apgavyeta. Raszyk tuojaus.